

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Personal experience narratives in three West African sign languages: the influence of time-depth, community size and social interaction

Dias Da Silva Morgado Pereira, M.

Citation

Dias Da Silva Morgado Pereira, M. (2024, February 27). *Personal experience narratives in three West African sign languages: the influence of time-depth, community size and social interaction*. LOT dissertation series. LOT, Amsterdam. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3719763>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3719763>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

Dit proefschrift richt zich op drie West-Afrikaanse gebarentalen van verschillende leeftijden die gebruikt worden door dovensgemeenschappen van verschillende grootte en met verschillende patronen van sociale interactie. Adamorobe Sign Language (AdaSL) is een oude gebarentaal en wordt momenteel gebruikt door 33 dove mensen in het dorp Adamorobe, in Ghana. Langue des Signes de Bouakako (LaSiBo) is een jonge gebarentaal en wordt gebruikt door zes dove mensen in het dorp Bouakako, in Ivoorkust. Língua Gestual Guineense (LGG) is een zeer jonge gebarentaal en wordt gebruikt door een gemeenschap van ongeveer 500 dove mensen die ontstond rond een school in de stad Bissau, in Guinee-Bissau.

Om beter te begrijpen hoe tijdsdiepte, gemeenschaps grootte en socialisatiefrequentie de drie gebarentalen hebben beïnvloed, richt ik me op persoonlijke ervaringsverhalen. De 45 verhalen werden verzameld met behulp van de vraag: "Ben je ooit een gevaarlijk dier zoals een slang tegengekomen?", en waren het onderwerp van vier verschillende beschrijvende analyses. Studie 1 analyseerde het verhaalstructuur volgens het model van Labov & Waletzky (1967) en Freytag's dramatische piramide (1894). Ik ontdekte dat alle drie de gebarentalen een universele verhaalstructuur bevatten, met een begin, midden en einde. De meeste verhalen beginnen en eindigen in de rol van de verteller, en de verteller legt als personage de opeenvolging van gebeurtenissen uit. Het volledige scala van narratieve componenten in Labov & Waletzky's model zijn waargenomen in verhalen van zowel AdaSL gebaarders als van mannelijke LGG gebaarders. LaSiBo gebaarders en vrouwelijke LGG gebaarders presenteren echter een eenvoudiger structuur. Studies 2, 3 en 4 richten zich op specifieke narratieve middelen die verhalen boeiender maken, als onderdeel van Labov's (1972) "evaluatie" component. Deze hulpmiddelen verwijzen naar de momenten waarop vertellers dramatisch effect geven aan de verhalen door personages te belichamen. Dit betreft het gebruik van verschillende perspectieven (onderzoek 2), rolnemen en geconstrueerde dialogen (onderzoek 3), en verschillende manieren om het dier te beschrijven (onderzoek 4). In lijn met de bevindingen in studie 1 over de narratieve structuur, tonen de narratieve middelen die gebruikt zijn in de verhalen dat AdaSL gebaarders en mannelijke LGG gebaarders een grotere vaardigheid hebben in het trekken van de aandacht van het publiek, terwijl LaSiBo en vrouwelijke LGG gebaarders een vergelijkbaar patroon hebben in hun gebruik van eenvoudigere of minder uitgebreide middelen. De sekseverschillen die gevonden zijn in de LGG vertelstructuren komen overeen met de observatie dat vrouwen niet zoveel interactie hebben als mannen; dit ondersteunt de hypothese dat de frequentie van sociale interacties een bijzonder cruciale factor is in het ontwikkelen van vertelvaardigheden.